

Υπὸ ἔποψιν διαλόγου: κατώτερα καὶ τοῦ μετρίου. Καλαμπούρια Ἀννινα, φρασεολογία ἐνιαζοῦ ἀηδίξ, ὡς λ. γ. οἱ αἰφνιδιασμοὶ τῆς κοιλίας, κουβεντολοῦ ἄλλοτε ἀκατανόητον καὶ ἄλλοτε ὑπνωτικόν. Κάποια κάποια διεκρίνετο ἡ εὐφυολογία τοῦ Δημητρακοπούλου μὲ τὸ σταγονόμετρον. Ποῦ ἀφίνουν οἱ δύο ἄλλοι σύμμαχοι! Ἐάν τὰ «Παναθήναια» εἶχαν μερικά μέρη ἐπιτυχῆ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἔκτελεσιν.

Διὰ νὰ ἔξασφαλισθῇ ἡ ἐπιτυχία, ἐγνυμνῶθησαν διαι τὰ κνήμαι τῶν κυριῶν καὶ δῆλη ἡ πλάτη τῆς κ. Γερβιηλίδου. Γενικῶς τὰ φετεινὰ «Παναθήναια» εἶνε κατώτερα τῶν περιστινῶν, τὸ δὲ «Πανόραμα» πολὺ ἔξυπνότερον τῶν «Παναθηναίων. Εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κουραμπιέ—Πλέσσα καὶ τῶν Ἀλβανῶν λογίων, τὸ πνεῦμα τοῦ Μωραΐτινή ἔμαυματούγησε.

Εἰς τὰ «Παναθήναια τὰ ὁραύτερα σχετικῶς νούμερα εἶνε τὸ κοναρτέτο τοῦ ἐφαστοῦ τῆς ὑπηρετρίας ὡς ἐπιλογίουν καὶ τοῦ ἀμέντην ὡς σφατιώτων, τῶν ἔργων, τῶν Μαγείων τοῦ Λονδίνου, καὶ τῶν Ἐβραίων — ἡ καλλιτέρα ὡς ἐκτέλεσις — ἡτις δύος καὶ πολὺ δικαίως ἀπιγορεύθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἄλλη ἡτις ἐπίσης ἐπιτυχῶς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τῆς σκηνῆς τῆς Ἀλβανίδος αὐγούλουν.

Καὶ μία βαθμολογία κατὰ πρᾶξεις. Σχεδόν ἀνεκτὴ ἡ α'. πρᾶξις, ἀνουσία ἡ β', καὶ ἡ γ'.

Ἡ ἀπουσία ἐνός Λεπενιώτη καὶ ἐνός Ιακωβίδου αἰσθητη.

Οἱ συγγραφεῖς ἔξεμεταλλεύθησαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ κοινοῦ. Διὸ καὶ τὰ μῆλλον χειροκροτημέντα ἥσαν τὰ τετράτιχα τῶν Βουλγάρων καὶ ἡ ἀτόπως προβλημένη εἰκὼν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὑπεροσβαρὸς Ἀπολλώνιος ὑμνος πρὸς τὸν Βασιλέα γύρῳ ἀπὸ τὸ παρείσακτον entourage τῶν Ὀλυμπίων θεῶν, τί ἡθελεν εἰς μίαν εἴθιμον ἐπιμερῷησιν; Τὸ κοινὸν ἀρχετά ψυχρόν—ἐπὶ τοεῖς ὅρας σχεδόν τοις ἐγέλασεν εὐθύμιος—δὲν ἐκάλεσεν ἐπὶ σκηνῆς τὴν τριλογίαν τῶν συγγραφέων. Ἐν τούτοις παρῆλθεν ἐπὶ σκηνῆς εἰς ἥθιστοις πλαισιοποιήσας τὸν πρεσβύτερον τῶν

λογίων συμμάχων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν ἔχειροκροτήθη, ἐκ φόβου ἵσως μὴ ἐμφανισθῇ ὁ ... ἀληθινὸς συγγραφεὺς.

Ἡ ἀποχής ἐπιθεώρησις ὑπέστη τινὰς ἐγχειρίσεις, ἀλλ' ἡ ὑγεία τῆς δὲν ἔβελτιώθη.

Καὶ τώρα καὶ τοῦ ... χρόνου. Οἱ πόλεμοις πολλὰς ἐπροξένησε ποινικὰς ἔμησις. Ἄς προστεθῆ εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ καὶ μία ἐπιθεώρησις. Τὸ λυπηρὸν μόνον εἶνε ὅτι ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη ἀφῆκε τὴν ἐκλεκτὴν τέχνην τῆς διὰ νὰ γίνεται ὄργανον καὶ ὅμιλα ἀνοστολογιῶν.

Θεατρικαὶ εἰδήσεις.

Οἱ κ. Α. Κονταρῆτος, ὁ φέκτης καὶ φιλόπαλος ἱμπρεσάριος ἀνέλαβε τὴν ἐπὶ δεκαετίαν ἐξμετάλλευσιν, δηλαδὴ ἀνάπτασιν, τοῦ θεάτρου τοῦ Ν. Φαλήρου, τὸ δόποιον θὰ ἀνακαίνησῃ τελείως κατὰ τὸ τύπον τῶν θεάτρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλάτων. Μετεκάλεσεν ἐκ Βιέννης πρὸς τοῦτο εἰδίκὸν μηχανικόν. Τὸ θέατρον θὰ περικλεισθῇ ἐντὸς πυρνής δενδροφυτείας. Τρεῖς θύασι, μελοδραματικὸς μετὰ μπαλέτου, διπερέττας καὶ ποικιλιῶν θάδίδουν παραστάσεις καθ' ἐκάστην θερινήν περίοδον.

— Οἱ θύασις Νίνα—Φύρστη, ἀπὸ τοῦ δόποιου ἔχωρίσθη ὁ κ. Λεπενιώτης, οὐδενός μετέχων ἐφέτος θύάσιον, δίδει παραστάσεις εἰς Πάτρας.

— Οἱ θύασις Κοτοπούλη προετοιμάζει τὸν «Σοκολατένιον στρατιωτὴν» πωμωδίαν, ἐξ ἡς ἔξηκθη ἡ διμώνυμος ὀπερέττα τοῦ Στράους.

— Εἰς τὴν Ἀλάμπραν ἐδόθη τὸ «Σεῖτάν ἀσκέρι» (Εὔζωνοι) λαϊκὸν ἔργον τοῦ κ. Μουστάκα.

— Εἰς τὸ Ἀθήναιον ὁ «Πατατίας στὸν πόλεμον» ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Κοπακάκη.

Προετοιμάζονται πρωτότυπα ἔργα:

Ν. Ποριώτη «Ροδόπη». — Δ. Φλίσβη «Ο κύριος Θαλεός». — Μ. Ιωσήφ «Η Νευρική». — Μ. Λιδωρίη «Ο χρυφὸς πόνος». — Γρ. Ξενοπούλου «Ἀποζημιότερο ὄνειρο». — Α. Γεωργιάδου Τὰ «Πανελλήνια τοῦ 1913». — Σ. Μελῆ «Η δούλα».

Χ ΓΡΑΜΜΑΤΑ καὶ ΤΕΧΝΑΙ Χ

«Ἡ συναντία τὴν ὅποιαν ἔδωσε εἰς τὴν αἰθον τοῦ Ωδείου ἡ ἀριστοῦχος τέως τρόφιμος ἀετοῦ δεσποινὶς Ἡλέκτρα Παπαγεωργακοπούλου (Georgiá) ἐδικάιωσε τὴν φήμιην ἡτις προηγήθη ἀντὶς κατὰ τὴν ἐπαναστάσιον καὶ τοῦ προτίμου κατηγοριασμένον, μὲ Μένδελσον κατὰ προτίμησιν, καίτοι δὲ ὀλόκληρον ἐξετέλεσε μόνη, σχεδόν ἀνενδιαποτήσης, δὲν ἐκούσασε καθόλιον. Ἀπ' ἐναντίας ἐκούση οἰνότυμον, καίτοι ὀπταμελές. Ἡ φωνὴ τῆς, ἡτις ἥμοιόν της λαρνασμόν καὶ δραματικότητα, χωρὶς ὑπερβολάς, παθητική, ἀρχετά γυμνασμένη, μὲ ἔκφρασιν. Τὸν «Ταξειδιώτην» τοῦ Σοῦμπερτ, τὴν «Καμπάναν» τοῦ Σάιν Σάενς καὶ τῆς «Μαρίας Μαγδαληνῆς» τοῦ Μασσενὲ τὸ Μέργεντ αἰλέδωσε μὲ εὐγένειαν, γαρακτηρίσασα ἐπαρκῶς τὰ ἀσματα ταῦτα, ὑπῆρξεν ὅμως θαυμασία εἰς τὸν «Βέρθερον», εἰς τὸ αἰτ̄ des lettres, τὸ δόποιον ἔψαλτος πολλὴν περιπλάθειαν καὶ ἀκολίθειαν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηνῶν ἐψήφισε 1200 δρ. δύπλως κατὰ τὸ ὑπᾶρχον ἔθος ἀναρρηθῆ εἰς τὴν αἰθον διπλωμάτων τῶν συνεδριάσεων ἡ εἰκὼν τοῦ Προέδρου τοῦ συμβούλου κ. Ι. Σόλωνος. Τὴν προσωπογραφίαν ἀνέλαβε τὰ κάμηρ ὁ κ. Ροϊλός.

— Ο κ. Γεωργιάτης ἐφιλοτέχνησε ὠραιοτάτην προτομὴν φυσικοῦ μεγέθους τοῦ ἀειμάτου Βασιλέως Γεωργίου.

Ο κ. Θωμᾶς Θωμάριον δένειε τοῦ προπλασματοῦ «Πολέμου» τὸ δόποιον οἱ ἐπισκεψθέντες ξένοι ἔξετελεσαν. Πρόκειται ἐννοεῖται περὶ σπάτου, τὸ δόποιον καὶ θὰ μείνῃ δυστυχῶς ἐν τῇ ἐμβρυώθει ἀετοῦ καταστάσει, ἀφοῦ ἡ ἐκτέλεσις θὰ στοιχίῃ ἥμιον περίπλου ἐκατομόρωγον.

Πολὺ πιθανὸν ὁ κ. Θωμάριον νὰ διοργανώσῃ ἐκθεσι-πολεμικῶν τοῦ σχεδίων. Ἡδη ἐργάζεται τὴν προτομὴν τοῦ τανάγρου Κουντογούώτου.

Διηλώνει ἐξ Ἀθηνῶν δύο ἐπιφανεῖς συγγραφεῖς. Ὁ Γάλλος φιλόλογος, ἐρευνητὴς ίδια τῆς γεωγραφίας τῆς ἀρχ. Ἐλλάδος, ἐπιφανῆς δὲ φιλέλλην Castor Deschamps, ἀρχαῖος ἑταῖρος τῆς Γαλλ. Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, εἰς ὃν καὶ ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτέλους Διδάκτορος τῆς φιλολογίας καὶ ὁ περίφημος Ἀγγλος μαθιστογιογράφος σέρβος Ἀρθοντος Κόνων Νεόδηλ, ὁ σιγγραφεὺς τοῦ «Σέολον Χόλμου».

Ἀμφότεροι οἱ ξένοι περιμήθησαν τὰς ἀρχαιότητας τῆς Ἐλλάδος.

Ἐπίσης ἐπεσκέψθη τὰς Ἀθήνας ὁ ἴδιοκτήτης τοῦ Κήρυκος τῆς Ν. Ὑόρχης· καὶ διαπεριής φιλέλλην κ. Τζάκης Γόρδων Μπέννετ. Ὁ Δῆμος πρὸς τιμὴν τοῦ ὄντος μίαν ὅδην τῶν Ἀθηνῶν μὲν τὸνόμα του.

★

Εἰς τὸ «Αγρικόν» θέατρον τῶν Παφιών ἐπαύγαθη θυμοφεντικῶς τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Μασσούν, γραφὲν πέροιο ὅλην πρὸ τοῦ θανάτου του, ὁ «Πανούργος». Εἶναι εὖθυμος μουσική, μὲν ὑπόθεσιν ἐξ ἑνὸς τῶν περιφηματέρων ἔργων τοῦ Ραβελά. Ἡ μουσικὴ τοῦ Μασσούν εἶναι ζωηροτάτη, πλονσία εἰς μελωδίας. Ἡ «ἀρια» τῆς Τυρόνης ἐν τῇ πρώτῃ πρᾶξει κοίνεται ὡς σύνθετος ἀριστοργηματική.

★

Ὑπὸ τοῦ δημοσιογάφου κ. Θ. Καλογερίκον συνετήθη ἐν Ἀθήναις «Ἀργος τὸν τύπον» κατὰ τὸ Παρισὸν τοῦ στημα δι' εἰδίκης ὑπηρεσίας ἀποκομιάτων δημοσιευμάτων τοῦ Πανελλήνιον ἡμερησίουν καὶ περιοδικοῦ τύπου, τὰ δύοια θὰ ἀποστέλλονται εἰς τὸν ἀμέσως ἐνδιαφερομένους, ἀφορούτων δὲ εἰς τὴν ποιωνικήν, πνευματισμὸν καὶ ἀθλητικὴν πλαστήν κατηγορίαν. Ἡ θύρωσις τοιούτου γραφείου ἡτο ἀναγκαιότατη, θὰ προσφέρῃ πολλὰς ἐπηρεσίας καὶ πρέπει ἐκθέμως γὰρ ὑποστηργάθη.

★

Ἐν Λιέγῃ εἰς τὸ «Cercle des Beaux-Arts» ἐγένετο ἐνδιαφέροντα σκηνεσίς ἔργων τοῦ γλύπτου Jean Mich καὶ τοῦ ζωγράφου E. Masson. Τοῦ πρώτου τὰ ἔργα εἶναι ὀρεγμάτικα, τὰ πλεῖστα προτομαὶ Κινέζων. Τοῦ δευτέρου εἴναι τοπειογραφικαὶ, κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ σκηναὶ.

★

Οἱ διὰ τὴν ἀνέγερσων ἀνδριάντος τοῦ Ἀρχαιοτατήγον—Βασιλέως Κωνσταντίνου ἔργαροι ἀνήλιθον μέχρι τῆς 21 Μαΐου εἰς 18,200.

Ἡ ἐπιτοπολή ἀπέστειλε ἐκκλήσεις εἰς πάντας τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Κράτους Δημάρχους, Προξένους, καὶ Συλλόγους ἵνα ὁ ἔργαρος καταστῆ Πανελλήνιος.

★

Ο ἀρχαιολόγος κ. Ἀλ. Φιλαδελφεὺς ὁμίλησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας περὶ τῆς ἰστορίας τῆς Θεοσαλονίκης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Χριστιανικῶν μνημείων, προβαλλὼν καὶ φωτεινὰς εἰκόνας.

★

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Βιβλιοθήκης τῶν Κενυῶν» τῆς Ρώμης ἡ δεοποντὶς Μαργαρίτα Μπέριο ἔσαψε λίαν ἐνδιαφέροντα διάλεξιν, γράφονταί ἀτακιαὶ ἐφημερίδες, διὰ τὴν τεοελληνικὴν μουσικήν, σχετίσασαν αὐτὴν μὲν τὴν ἀρχαίαν κλασικήν. Ὁμήλησε διὰ τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν, τὰ ὑπάρχοντα ἐλληνικὰ μελοδράματα, τοὺς Ἐλληνας μουσογόνους Σαμάραν, Καλομοίρην, Γκρέκ κ. λ. π. ἐν τέλει δὲ βοηθούμενη ἀπὸ τῶν Ἐλληνα βαρύτονος κ. Γεώργιον Ναϊπάτην ἐξετέλεσε διάφορα τεμάχια ἐκ τῆς Ἀνδρομάχης τοῦ Γκρέκ, τοῦ «Υπογράφιον Βουλευτῶν» τοῦ Σύνδα καὶ ἐπάλιξεν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλουν τῶν συντόνων, διότις ἐνεθυμούσας τὸ ἵταλικὸν ἀκοστήθιον, ἀπατῆσαν τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὥραίν τοῦ.

★

Ο διευθυντὴς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν κ. Μάρσικ ἐτελείωσε νέον μελόδραμα, τὴν «Ἄλαρα». Διακρίνεται διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀποδόσεως τοῦ πλήρους μωσικισμοῦ ποιήματος τοῦ Βέγουνος. Τὸ ἔργον ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς πρᾶξεις καὶ πέντε εἰκόνας καὶ ἀπαιτεῖ πολλαῖς τελεστατον ποιητικὸν διάκοσμον. Θὰ παιχθῇ εἰς Μεγάλην ἐπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ίδιου συνηθέτου.

★

Ο κ. Μάρσικ καὶ ἔγραψε δύο νέας συνθέσεις, «Πένθιμον ἐμπατήσιον» καὶ τὸ «Παθητικὸν ἀντάντε».

★

Ἀπέθανεν εἰς τὸ Τουργίγον εἰς τῶν διατρεπετέρων Ἰταλῶν ποιητῶν, ἡμαρτημένεις τὸν ἐπ^τ ἐσζάτων, ἀλλὰ πάντοτε μεγάλης ἀξίας, ὁ Ἀριθοῦνδος Γκράφ. Ἐξ τῶν ἔργων τοῦ ἡ «Μέδονος», τὸ «Μετὰ τὴν δύσην» καὶ οἱ «Ρυθμοὶ τοῦ δάσους» θεωροῦνται ἀπὸ τὰ καλλίτερα τῆς τεοελληνικῆς φιλολογίας. Ἐκ τῶν πεζῶν τοῦ ἡ «Ιστορία τοῦ Διαβόλου» — εἰδος φιλοσοφικῆς μελέτης — καὶ ἡ «Ρώμη εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν φαντασίαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων» θεωροῦνται ὡς ἔργα εὐρωμαθείας καὶ τὸν κατέστησαν δημοτικόν. Ὅπηδεν ἐχθρὸς ἀμελλικτος τοῦ Δ^τ Ἀνοντοτοι. Τὰ κριτικά τοῦ ἔργα εἰπικωπταὶ περισσότερον τῶν στίχων του.

★

Ο Ἀριθοῦνδος Γκράφ ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις—ἄγνωστος διὰ τοὺς πολλοὺς λεπτομέρεια — τῷ 1848. Ανετράψη εἰς Ρουμανίαν καὶ ἐγκατεστάθη είτε εἰς τὴν βόρειον Ἰταλίαν. Ἐσζάτως ἦτο καθηγητὴς τῆς Αστρακάκης γραμματολογίας εἰς Ἰταλικὸν Πανεπιστήμιον.

★

Ἐρ Παρισίοις, ἐπωλήθη ἐν δημοπρασίᾳ ἡ καλλιτεχνικὴ συλλογὴ τοῦ πτωχείσαντος Γεωργίου Ζεφονδάκη. Καίτοι ἀπηρτίζετο ἀπὸ ἔργα διασήμων ζωγράφων, ἐν τούτοις ἐλάσσοντα ἐξετιμήθη. Ἡξεζε ἐν ἐκαπομίδων καὶ ἐπωλήθη ἀπὸ 200,000. Εἰς τὴν συλλογὴν ὑπῆρχον καὶ ἔργα τῆς σοζόλης τοῦ Ἀγίου Ορούς. Άλι εἰκόνες ὅμως αὐτῆς ἐδόντο ἀπὸ δεκάδων μόνον φράγκων.

Ἐκ τῆς συλλογῆς αὐτῆς ἡγοασθή ὑπὸ τοῦ ἐκ Καΐδον κ. Ἀλεξανδρού Κιτροφέρ τὸ ἔργον «Ἡ εἰσόδος τῶν Στρατάρχων ἐν Παρισίον τῷ 1814» τοῦ διασήμου Γάλλον καλλιτέχνου Μύλλερ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἡγοασθή ἐν τῇ «Ἐκθέσει τῶν Παρισίων τῷ 1855 ὑπὸ τοῦ Αἴγυπτου πρώγηπος». Άλι πασσ Σερίφ ἀπὸ 75,000. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἡγοασθή ἡ εἰκὼν ὑπὸ τοῦ κ. Ζεφονδάκη. Ἡδη δ κ. Κιτροφέρ ἡγόφασε τὴν εἰκόναν ἀπὸ 15,000 δρ. καὶ τὴν ἐδώρησε εἰς τὴν Ἀθήνας Πιρακοφήνη, πρὸς ἣν καὶ ἀπεστάλη ὁ πολέμιος πίναξ.

★

Ο γλύπτης κ. Γ. Μπονάρος ἐτελείωσε γύριμον πρότιλασμα θριαμβεντικοῦ πολεμικοῦ μημείου διὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1912.

— Ο Δήμαρος Πειραιῶς μὲν δημοσιεύη προσεχῶς προκήρυξε παλλιτεχνικὴ διαγωνισμοῦ, πρὸς κατασκευὴν ἐξίπλιου μαρμαρίνου ἀνδριάντος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἐγήφισε πρὸς τοῦτο 30,000 μὲν γείνοντα δὲ δεκτοῖς καὶ ιδιωτικοῖ ἔργοιν.

★

Εἰς τὸ Παρίσιο ἐγένοτο τὰ ἀποκαλυπτήρια προτομῆς τοῦ Κατούλ Μαρδές, στηθείσης εἰς τὸ ἐν Μοντραγκέ πασσε μημεῖον του. Ξίλιοι ποιηταί, λογογράφοι καὶ καλλιτέχνεις παρενέθησαν. Αόγον ἀξεφάνησεν δὲ Ροστάν.

— Η Σάρδα Μπερνάρδος ἐπέντερεψε εἰς Παρισίους ἐκ τῆς ἔξαμινου εἰς Ἀμερικήν περιοδείας τῆς ἀποκομιδούσα 75,000 δρ. κέρδος. Εἶναι ἡ ὄρδον φορά καθ' ἣν ἐπεσκέψθη τὴν Ἀμερικήν, ἀλλὰ, ὡς ἡδη ἐδήλωσε, καὶ ἡ τελευταία.

★

Ο Δαμπιέλετ προσελήφθη διευθυντὴς τῆς ὁροχήστρας τοῦ Λορδινέον θεάτρου ποιητῶν «Ἀλάμπρα». Ο κ. Δαμπιέλετ ἀσχολεῖται ἡδη εἰς τὴν σύνθεσιν μελοδραμάτων μὲν ὑπόθεσιν μικτήν—ἀρχαῖαν καὶ νέαν «Ἐλληνικήν».

— Απέθανεν εἰς τὸ Παρίσιον ἡ παλαιὰ ἀλλ' ἔνδοξος καρτοπετίστα Τεοέζα, ἐν ἡλικίᾳ 75 ἔτων. Ἐχειροκροτήθη ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα, ἡγαπήθη ἀπὸ τὸν Μέτεργικ, ἔδωσε εἰς τὰ 1870, εἰδὲ νύκτας θυάμψων καὶ ἡδη στήλας ὀλοκλήρους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀφεύσοντει ὁ Γαλλικὸς τύπος.